

Để viết tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các đoạn văn mẫu tả một em bé chừng 4 - 5 tuổi lớp 6 tại chuyên trang của chúng tôi. Nó sẽ giúp các em có thêm nhiều kiến thức về tả một em bé chừng 4 - 5 tuổi ý nghĩa phong phú và những từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình.

Dưới đây là một số đoạn văn tả một em bé chừng 4 - 5 tuổi lớp 6 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả. Mời các em học sinh cùng quý thầy cô tham khảo.

Dàn ý chi tiết Tả một em bé chừng 4 - 5 tuổi lớp 6

A. Mở bài:

* Giới thiệu chung:

- Em bé đó tên là gì? Mấy tuổi? Trai hay gái?
- Quan hệ với em như thế nào?

B. Thân bài:

* Tả em bé:

+ Hình dáng:

- Tầm vóc, thân hình: (cao, thấp? mập mạp hay thanh mảnh...?)
- Màu da: trắng trẻo hay ngăm ngăm?
- Mái tóc: dài, ngắn?
- Gương mặt: tròn hay trái xoan? Có nét gì đáng chú ý?

+ Tính nết:

- Có ngoan ngoãn, biết nghe lời hay không?
- Hiền hoà hay nghịch ngợm, hiếu động?
- Có thông minh, khéo léo hay không?
- Có tài gì? (Hát, múa, kể chuyện, làm trò, bắt chước người khác...)

C. Kết bài:

* Cảm nghĩ của em:

- Yêu mến bé...
- Thích chơi với bé...

6 đoạn văn mẫu Tả một em bé chừng 4 - 5 tuổi

Đoạn văn Tả một em bé chừng 4 - 5 tuổi số 1

Hải Yến – cô em gái bé bỏng của em vừa tròn 5 tuổi. Ngoài cái tên khai sinh ấy ra, em còn đặt cho bé biệt danh là Kim Min Chu. Nghe rõ hay vì giống tên của một nữ diễn viên điện ảnh Hàn Quốc nổi tiếng, nhưng thực ra là do bé có cái môi trên cong hớt lên và hơi dẩu ra, tươi như cánh hồng mới hé. Mọi người gọi mãi thành quen, còn cô bé lại tỏ ra rất khoái với cái tên ngá ngộ ấy.

Min Chu xinh lắm! Trông bé giống như một cô búp bê hồng hào, mũm mĩm. Mái tóc tơ nâu óng loăn xoăn dài chấm vai, ôm lấy gương mặt trắng trẻo, bầu bĩnh. Đôi mắt to và đen, lúc nào cũng mở to, ngơ ngác như mắt thỏ non. Mỗi khi bé cười, hai lúm đồng tiền xoáy sâu trên má, trông dễ thương lạ!

Là con gái nên Min Chu cũng hay nhõng nhẽo nhưng bé không vòi vĩnh những điều vô lí. Khi người lớn giải thích là không được, bé thôi ngay. Ba năm học mẫu giáo, Min Chu thường xuyên đạt được danh hiệu Bé khỏe, bé ngoan. Ảnh bé chụp được phóng lớn treo trong phòng khách. Nếu có ai hỏi đùa: “Chà! Cô bé nào mà xinh thế nhỉ?” là bé toét miệng cười khoe hàm răng sữa trắng muốt rồi trả lời một cách rất hồn nhiên: “Ảnh của cháu đấy! Min Chu đấy ạ!”.

Mới lên 5 nhưng bé đã thuộc lòng bảng chữ cái và biết ghép vần, biết đọc những câu đơn giản. Đặc biệt là bé có trí nhớ rất tốt. Nhiều lần em học thuộc lòng một đoạn thơ hay một bài thơ ngắn, Min Chu nghe và bắt chước đọc theo. Em thuộc thì Min Chu cũng thuộc. Tài ghê cơ! Bằng cái giọng còn non nớt, ngọng nghịu, bé đọc bài Lượm của nhà thơ Tố Hữu: Chú bé loắt choắt, Cái xác xinh xinh, Cái chân thoăn thoắt, Cái đầu nghênh nghênh, Ca lô đội lệch, Mồm huýt sáo vang, Như con chim chích, Nhảy trên đường vàng... Rồi bé cười, tiếng cười khanh khách giòn tan vang khắp căn nhà nhỏ.

Ba mẹ em mua rất nhiều đồ chơi cho Min Chu nhưng bé thích nhất là bộ xếp hình và bộ đồ nhà bếp. Làm gì thì làm nhưng nhất thiết phải có búp bê bên cạnh. Min Chu gọi búp bê là Bo, xưng là chị. Bé có thể nói chuyện với búp bê không biết chán, cứ ân cần, rủ rỉ như chị thương em. Chủ nhật được ở nhà, Min Chu xếp hình các bạn cùng lớp hay chơi chung với bé. Bạn Lan mặc váy xanh, tóc tết thành hai bím có thắt nơ này. Bạn Tú mặc quần soóc, chân đi giày này... Vừa xếp, bé vừa hỏi búp bê đặt ngòi trên chiếc ghế nhỏ gần đấy: “Đẹp không Bo? Chị xếp có đẹp không nào?”. Chơi xong, bé nhặt nhanh rồi cất đồ chơi vào chỗ cũ và không quên dặn: “Anh Hùng không được nghịch của em đâu đấy!”.

Cả nhà em ai cũng yêu Min Chu. Những dịp đi chơi ở các điểm giải trí như Đầm Sen, Suối Tiên, công viên nước... Min Chu thích lắm. Cô bé cứ giao hẹn rằng: “Con được nhiều phiếu bé ngoan, ba mẹ lại cho con đi chơi nữa nhé! Cho cả anh Hùng đi theo nữa nhé! Mà anh Hùng cũng phải được phiếu bé ngoan cơ!” Nghe cái giọng riu rít như chim của cô em gái nhỏ, em thấy rất vui.

Đoạn văn Tả một em bé chừng 4 - 5 tuổi số 2

Hôm nay là một ngày đẹp trời đã vậy còn đúng vào chủ nhật nữa, tôi quyết định không ngủ nướng nữa mà sẽ dậy chạy thể dục buổi sáng. Xỏ giày và lên đồ sẵn sàng, tôi nhanh chóng di chuyển đến công viên ở gần nhà. Đúng là ngày nghỉ nên ở đây cũng đông hơn mọi ngày. Bỗng đằng sau có cái gì đó va vào chân tôi, ngoảnh lại thì hoá ra đó là một bé gái khoảng 4-5 tuổi đang ngồi phịch xuống đất và đưa tay dụi dụi mắt.

-”A, con đi sao không để ý vậy, Bảo An xin lỗi chị đi”.

Bảo An có lẽ là tên của bé. Tôi xoa tay và nói không sao với cô.

-”Xin lỗi chị ạ!”

Tiếng nói trong trẻo cất lên, tôi cúi xuống nhìn bé và thực sự bị thu hút.

Bảo An dễ thương vô cùng.

Cô bé có mái tóc màu nâu tây tự nhiên, các lọn xoắn xoắn nhẹ nhàng xoã đến chấm vai, ôm trọn lấy đôi má bầu bĩnh của bé. Làn da trắng hồng cộng thêm đôi má lúm khiến cho An càng trở nên xinh xắn. Đặc biệt phải kể đến đôi mắt nâu to tròn, mở ra ngơ ngác, ánh lên nụ cười cùng đôi môi đỏ hồng chúm chím. Tôi chào Bảo An và ngồi nghỉ, bé chơi cùng bạn và gia đình tại bãi cỏ ngay gần đó.

Hôm nay bé mặc chiếc váy đỏ xoè cùng với đôi giày màu trắng, bên trên tóc còn cài nơ sọc caro xinh xắn. Nhìn bé như một cô công chúa nhỏ, một cô búp bê biết đi vậy. Con bé nổi bật nhất trong mấy đứa trẻ đứng cùng vì vẻ xinh xắn nhưng lại là cô bé lùn nhất, vừa chơi vừa toét miệng cười, giơ tay vẫy vẫy; chạy đến 2 má ửng hồng hết cả lên, ngồi phịch xuống lại cười vang hở ra hàm răng sữa trắng muốt. Chắc hôm nay Bảo An được đi chơi nên vui quá đây mà.

Nhìn bé mà tôi cũng chỉ muốn mình nhỏ lại hoà vào tiếng cười giòn tan trong trẻo ấy. An đưa đôi tay nhỏ con chỉ trở rồi xoay người, mái tóc hoe hoe lại rối tung lên, nhìn đến buồn cười.

Được một lúc lâu sau, Bảo An cũng cùng mọi người ra về, tôi cũng chạy về hướng ngược lại. Ngoảnh lại nhìn đúng lúc Bảo An cũng đang nhìn tôi, tôi nhoẻn miệng,

con bé cũng tí mắt lại rồi giờ tay ra vẫy tạm biệt. Không hiểu sao tôi lại có cảm giác nó hiểu chuyện hơn những đứa trẻ khác cùng lứa tuổi, có lẽ do cách ngoan ngoãn nghe lời của An. Dù mới gặp lần đầu nhưng tôi cũng cảm thấy mình rất yêu quý bé An. Thực sự là một cô bé dễ thương.

Đoạn văn Tả một em bé chừng 4 - 5 tuổi số 3

Trà My – cô em gái bé bỏng của em vừa tròn 5 tuổi. Ngoài cái tên ấy thì em còn đặt cho bé cái tên ở nhà thường gọi là Bông. Nghe rất hay bởi nhìn e ấy trông rất đáng yêu, bụ bẫm .

Bông xinh lắm, trông bé giống như một cô búp bê có môi hồng hào, cứ mũm mĩm. Bông có mái tóc đen bóng mượt chấm ngang vai ôm lấy gương mặt bầu bĩnh và trắng trẻo. Bông của nhà em có đôi mắt to và đen lúc nào cũng nhấp nháy rồi mở to ngơ ngác như búp bê vậy. Mỗi khi bé cười thì có hai lúm đồng tiền xoáy sâu ở trên má, trông dễ thương lắm.

Bông nhà em là con gái cho nên cũng hay nhõng nhẽo nhưng nhõng nhẽo của bé trông đáng yêu chứ không hề đòi vờ vĩnh những điều vô lý, khi người lớn giải thích là không được vì nó nguy hiểm thì bé lại thôi ngay. Ba năm học mẫu giáo thì Bông luôn đạt được học sinh ngoan, giỏi.

Tuy cô bé Bông này mới chỉ lên 5 nhưng mà bé đã thuộc lòng về bảng chữ cái và biết cả cách ghép vần và cả đọc những câu đơn giản. Đặc biệt ai cũng phải ngạc nhiên bởi bé có trí nhớ thực sự tốt. Nhiều lần em học thuộc lòng một đoạn thơ nào đó thì Bông lại bắt chước và đọc theo vanh vách. Em thuộc bài rồi thì Bông cũng thuộc nốt.

Vì Bông đang còn nhỏ cho nên ba mẹ em mua rất nhiều đồ chơi nhưng đồ bé thích nhất trong các món đồ chơi của mình đó là bộ xếp hình và bộ đồ nhà bếp. Làm gì thì làm nhưng mà nhất thiết là phải có búp bê bên cạnh. Bông gọi búp bê là bo còn tự xưng mình là chị, cứ mỗi lần như thế em thấy Bông rất hồn nhiên vô tư có pha chút hài hước. Chủ nhật được ở nhà thì Bông xếp hình các bạn cùng lớp hay chơi chung cùng với bé. Bạn Lan mặc váy màu xanh, tóc tết thành hai bím có thắt nơ còn bạn Tú thì mặc quần sooc chân đi giày. Vừa xếp thì bé lại vừa hỏi búp bê được đặt ngồi ở chiếc ghế ở gần đây là: “Đẹp không Bo? Chị xếp có đẹp không nào?”. Chơi xong, bé nhặt nhanh rồi cất đồ chơi vào chỗ cũ và không quên dặn: “Anh Hùng không được nghịch của em đâu đấy!”.

Cả nhà em ai cũng yêu thương Bông, vào những dịp đi chơi ở các khu giải trí thì Bông tỏ ra thích thú lắm, cô bé cứ giao hẹn là: “Con được nhiều phiếu bé ngoan, ba mẹ lại cho con đi chơi nữa nhé! Cho cả anh Hùng đi theo nữa nhé! Mà anh

Hùng cũng phải được phiếu bé ngoan cơ!” Mỗi lần được nghe giọng của em ấy là em lại vui hẳn lên.

Đoạn văn Tả một em bé chừng 4 - 5 tuổi số 4

Trong gia đình, người mà em yêu quý nhất chính là Huyền – em gái của em. Ở nhà, mọi người gọi Huyền bằng một cái tên rất vui là Cún. Gia đình em đã tổ chức sinh nhật một tuổi của Cún. Cún rất xinh trong bộ quần áo mà ba đã mua mừng sinh nhật bé. Dù hơi mập nhưng Cún cao và khỏe mạnh. Bé có gương mặt tròn, bầu bĩnh, trông ngộ nghĩnh và dễ thương. Làn da trắng trẻo cùng với đôi má hồng hồng làm cho Cún càng đáng yêu hơn. Đôi mắt bé long lanh, đen láy như chứa đựng những giọt nước. Đôi mắt ấy càng đẹp hơn nhờ hàng mi cong vút.

Cún đang tập nói nên bé rất thích nói. Những tiếng đầu tiên mà bé nói được “ba, má, ông, bà”. Mỗi khi nói một từ nào đó, Cún thường nói liên tục từ đó như “ba, ba, ba” hay “má, má, má” làm cả nhà ai ai cũng thấy vui và buồn cười. Tuy Cún mới nói những từ đơn giản nhưng mỗi lần Cún nói được từ nào thì cả nhà đều vỗ tay hoan hô. Còn em thì thấy rất hạnh phúc mỗi khi nghe Cún gọi: “Thành ! Thành!”. Ở nhà, ai cũng thích dạy Cún múa hát. Mặc dù bé chỉ có thể “a.... a.... i... i...” và múa thì khua khoắng hai tay trông rất buồn cười.

Cún cũng đang chập chững những bước đi đầu tiên. Thoạt đầu, bé phải bám vào tường hoặc ai đó để tập đi. Dần dần, bé bước từng bước một, chậm rãi nhưng không còn phải bám vào đâu cả. Mẹ em thường đặt Cún ở cách chỗ mọi người ngồi khoảng chục mét, Cún đi từ từ đến chỗ mẹ, rồi lại đến chỗ ba, đến chỗ em. Cún cố gắng đi từng bước một. Người bé nghiêng bên này, nghiêng bên kia. Khi đến gần bên em, Cún ào thật nhanh vào lòng em như sợ em chạy mất. Cứ thế, bé tập đi trong tình thương yêu của gia đình. Cún ăn rất nhiều. Một bữa em có thể ăn một bát. Em rất thích ngắm Cún ngủ, bởi lúc đó trông bé rất đáng yêu. Có những lúc ngủ mơ, đôi môi bé nhỏ của Cún lại nở một nụ cười chúm chím. Có lẽ trong giấc mơ của bé luôn đầy niềm vui.

Em rất yêu quý Cún bởi bé rất xinh và dễ thương. Mỗi khi tan học, em chỉ muốn về nhà ngay để được nghe những tiếng “Thành! Thành!” đáng yêu của bé.

Đoạn văn Tả một em bé chừng 4 - 5 tuổi số 5

"Ba tháng biết lẫy, bảy tháng biết bò, chín tháng lò dò biết đi". Bà em nói đúng, bé Linh Nhi - cháu gọi em bằng cô ruột - vừa chín tháng tuổi đã lẫm chẫm tập đi và bi bô tập nói. Hằng ngày, bé mang lại cho cả nhà em những niềm vui ngộ nghĩnh.

Linh Nhi trông mới thật là xinh xẻo. Bé có thân hình nhỏ nhắn, bụ bẫm, dễ thương. Khuôn mặt bé tròn trịa, nước da hồng hào, bụ sữa. Tay chân tròn hẵn rõ từng ngón. Tóc tơ đen nhánh phủ kín trên đầu. Đôi mắt đen láy mở to như đôi hạt nhãn ít khi thấy chớp. Đôi má trắng hồng phúng phính. Mỗi khi bé cười, để lộ rõ đôi lúm đồng tiền và hàm răng mới nhú răng ba chiếc răng sữa trông ngộ nghĩnh lắm.

Nửa tháng này, Linh Nhi lộn xộn tập đi. Đôi chân bé chập chững từng bước ngắn, dáng người lắc lư, đầu cúi về trước của bé mới ngộ nghĩnh làm sao. Tuy bị té xuống hoài nhưng không lần nào bé khóc. Bây giờ, trước mặt mọi người, có ai bảo: “Bé làm ông cụ đi” là bé đứng lên, lưng cúi lom khom tay giả vờ chống gậy, bước nghiêng bước ngửa làm cả nhà cười rộ. Miệng luôn cười tươi.

Linh Nhi cũng đang bị cô tập nói. Bé mới nói sõi được vài tiếng: bà, ba, má, măm. Còn các tiếng khác giọng bé nói ngọng nghịu đến buồn cười. Mỗi lần thấy ai trong nhà sửa soạn đi đâu là bé lên tiếng: “Ti, ti” đòi đi theo. Có điều gì không vừa ý là bé lăn ra nằm vạ. Anh chị của em thường tập con mình chào hỏi ông, bà, cô chú và bất cứ người lớn nào đến nhà chơi. Lần nào, bé cũng ngoan ngoãn khoanh tay cúi đầu: “Dạ! Dạ!”. Những lúc đó, được khen bé thích thú lắm.

Nhưng thích thú nhất đối với Linh Nhi là được ẵm đi chơi. Khi ấy, đôi mắt bé sáng long lanh, bé nhảy lên sung sướng. Linh Nhi là niềm vui của cả nhà em. Từ khi có bé, cả nhà em vui nhộn hẳn lên. Trong nhà em, ai cũng cưng chiều bé cũng mong bé ăn no, ngủ ngon, chóng lớn.

Đoạn văn Tả một em bé chừng 4 - 5 tuổi số 6

Bống là em gái nhỏ dễ thương nhất mà em từng biết.

Trông bé không khác gì một thiên thần nhỏ. Bống có thân hình mập mạp, tròn trịa. Da Bống trắng hồng, mịn màng lắm. Nhìn bé, ai cũng muốn ôm lấy mà thơm, mà nựng lên đôi má phúng phính lúc nào cũng thơm thơm mùi sữa. Cặp mắt Bống to, tròn, sáng như hòn bi ve. Mái tóc hơi nâu nâu, xoăn tít, giống bố như tạc. Cái mũi bé hơi cao còn đôi môi thì lúc nào cũng đỏ mọng như được tô son. Bé thích nhất là chơi trò đóng giả làm cô Tiên. Những lúc đó, Bống được mặc váy trắng tinh, đi giày búp bê màu hồng phấn và được chị Cún tết tóc hai bên, buộc nơ màu hồng trông rất xinh. Bống rất hay xấu hổ. Mỗi khi được khen, bé thường chạy ra ôm chầm lấy mẹ, dụi đầu vào lòng mẹ, không chịu buông. Mặt bé lúc đó đỏ bừng trông rất đáng yêu. Bống rất thích vẽ và vẽ cũng rất đẹp. Mẹ mua cho bé hẳn một quyển vở và một hộp chì màu mới cứng. Bống thích lắm. Mỗi tối, Bống thường ngồi vào bàn “học bài” rất chăm chỉ. Bống vẽ được rất nhiều tranh: có bức cả nhà đang đi chơi công viên, có bức lại vẽ chị Cún đang múa hát. Lắm lúc cả chú mèo đang

ngủ cũng trở thành nhân vật cho họa sĩ nhí thể hiện. Bỗng ước mơ sau này trở thành một họa sĩ tài ba, vẽ thật nhiều tranh, tranh nào cũng thật đẹp để tặng ông bà, bố mẹ và cả chị Cún nữa.